

Sand Synderkjendelse.

Dellige Gud, du retfærdige Dommer! mine Synder svarer for mine Øine, for min Sjæl. Stedse tænker jeg paa Døden, thi hver Stund truer Døden mig. Daglig tænker jeg paa Dommen; thi for hver Dag skal jeg i Dommen aflægge Regnskab. Jeg prøver mit Væsen, og se, det er helt igjennem forfængeligt eller vundeligt. Forfængelige og unyttige er mange af mine Øjersninger, forfængelig er endnu flere af mine Ord, forfængelige er tilmed største Deelen af mine Tænker. Og mit Liv er ikke alene forfængeligt, men ogsaa vundeligt og ugudeligt; Jeg finder intet godt deri; thi synes der end at være noget godt i det, saa er det dog ikke i Sandhed godt og fuldkomment; fordi det er besmittet med Kædsomhedens og min forderuede Naturs Gift.

Gud og en from Mand maa sige.

Den fromme Job siger: „Jeg maa grue for alle mine Smertor; jeg ved at du ikke lader mig være uskyldig.“ Måger en from Mand saaledes, hvad skal da den ugudelige gjøre? Al vor Retfærdighed er som et besmittet Klædebon; naar det saaledes vil med vor Retfærdighed, hvoriendes vil det da gaa til med vor Retfærdighed? Vor Frelser siger: „Naar I har gjort alle Ting, som eder er befolet da siger: Vi er unyttige Tjenerer.“ Men er vi unyttige med al vor Lydighed, saa er vi sandelig afskellige med al vor Overtrædelse.

Sore bedste Øjersninger duer intet.

Dellige Gud! dersom jeg med alt, hvad jeg er og fornuar, selv da naar jeg ikke lynder, er din Skoldner, hvormed magter jeg da vel at betale min Syndeskyld? Selv det hos os, som synes at være Retfærdighed, er bare Retfærdighed, naar det sammenlignes med den guddommelige Retfærdighed. Jeg forfarves, naar jeg tænker paa mine mange Synder, og endda en langt, langt større Rængde Synder, som jeg ikke kender; thi hvo kan mærke Vildfarelser? Deres forlod mig mine Isalige Prøft. (Sal. 19, 13). Jeg vover ikke at opløste mine Øine til Himmelen; thi jeg har fortærnet dem, som bor i Himmelen; og paa Jorden finder jeg heller ingen Tilflugt; thi hvorledes

kan jeg vel haabe nogen Hjælp af de skabte Ting, da jeg har fortærnet alle Skabningers Herre?

Djævelen anklager mig.

Min Modstander, Djævelen, anklager mig for Ond. Retfærdige Dommer, siger han til Gud, døm dog at denne for sine Misgjærtingers Skold er min, efterdi han ikke vilde af Raade være din. Du er han af Naturen, min er han, fordi han elsker Synden; dig er han usodig, mig er han lodig; af dig har han modtaget Uddødelighedens og Ulfalds Skole, af mig har han modtaget et sandesuldt Væsenets forreone Hjortel; dine Klæder har han slængt bort, i mine træder han frem for dig. Tænksom at være min, og at han med mig skal fordommes.

Guds Lov anklager mig.

Ja, selv Guds Lov, det er den guddommelige Lov, anklager mig. Enten maa jeg opfulde den guddommelige Lov, eller jeg maa gaa fortabt. Men at opfulde Lovens er unyttigt for mig, at fortabes evindeligt er ikke at uddøle. Gud den strengeste Dommer, der med Klængt vil haandhæve sin evige Lov, anklager mig. Døm kan jeg ikke bedrage, thi han er Biddommen selv; han kan jeg ikke undfly, thi overalt hersker han med sin Klængt.

Hvor skal jeg da fly hen?

Til dig flyr jeg, milde Herre Jesus, du min eneste Frelser og Saliggjører! Store er mine Synder, men større er din Hæderlighed; større er din Retfærdighed, men større er din Barmhertighed. Jeg erkjender mine Misgjærtinger, du tilgiver dem; jeg omdøber dem, du skuler dem; jeg afskaffer dem, du tilbeder dem! Hos mig findes intet, som ikke maatte bringe mig fordommelig; hos dig findes intet, som ikke kan bringe mig Salighed. Jeg har gjort meget, hvorfor jeg med fuld Hæder kunde fordommes; men du har ikke undladt noget, hvorved du efter din Barmhertighed kunde gjøre mig frelst og salig.

Kanden er overflødige end Sand.

Jeg hører en Røst i Hørfangen (2. 14), som lader mig at søge Skul i Klippens Rister. Du er den fasteste Klippe, og Risterne er dine Saar, i dem vil jeg skjule mig. Mine Syn-

der roober til Himmelen; men endnu stærkere roober det Blod, som er udgydt for mine Synder. Magtige er mine Synder til at anklage mig for Gud; men magtigere er din Klæbelse til at forsvare mig. Mit ganske og aldeles uretfærdige Liv har Kraft til at fordomme mig, men dit i et og all retfærdige Liv har dog langt større Kraft til at gjøre mig salig. Ja, Retfærdighedens Trone indanker jeg min Sag for Barmhertighedens Trone, og jeg roober til dig; gaf ikke til Døms med mig uden at stille din allerheligste Fortjeneste mellem mig og din Døm! Amen.

Ku jeg vil med al min Forde

gaa til dig, o Sjælens Herde!

Du mig trøstet og hulvolet,

du saa venligt til mig taler,

du vil lette, du vil løse,

Raade over mig udøle

af din rige Raades Klæde,

naar mit Hjerte lider ilde

og af Synden trykkes saare,

saa jeg græder kalte Taare:

du vil ikke med mig trøste,

men vil Byrden for mig lette.

Joh. Gerhard.

„Al, at jeg har ofret mit Liv til at

sanle Penge!“

En Mand, som havde et raade over Millioner paa sin Dødsleug, klagede og sagde: „Al, at jeg har ofret mit Liv til at sanle Penge!“ Han var Medlem af en ortodoks Kirke i Staten New York og opfulgte som saadan vigtigt alle sine Pligter, og dog bekendte han paa sin Dødsleug, at et Liv, ofret til at sanle Penge nedtrykte ham og lod ham fortvile om det evige Liv.

Da hans Sjælsfæjer vilde trøste ham, vendte han Ansigtet mod Hængen med det Udbrud: „De har aldrig dattet mit pengegjerrige Sind. De har taldet det vis Sparommelighed og Forsigtighed, men nu ved jeg, at alle Rigdomme kun har været en Snare for min arme Sjæl.“ Dødsfærtelig trangte ikke nu den Sandhed sig ind paa ham: „Men de, som vil worde rige, falder i Fristelse og Snare og mange daarlige og Skadelige Begjæringer, som nedfærne Hænselene i Udelæggelse og Fordærvelse; thi Pengegjerrighed er en Rod til

alt ondt; af Røst til den er nogle Jarne vild fra Troen og har gjenanstillet sig selv med mange Smertor.“ 1 Tim. 6, 9-10.

Verk! denne jamne Mand besla-gede ikke, at han var rig, men at han havde „ofret sit Liv til at sanle Penge.“ Rigdom er i og for sig ikke uret, naar den ikke er samlet med Uret; men at gjøre Erhvervelse af Rigdom til sit Livs Maal, — at ofre for dette ene Maal din bedste Kraft i dette Liv, som vi endnu leve i Rødet — at lætte Erhvervelse af Rigdom over alt andet, det er Synden.

Denne Betragtning var det, som opfyldte den døende New Yorker Millionærs Sjæl med bitter Klæbelse. Omendthjort han var et „gødt“ kristeligt Menighedslem, saa byggede hans Hjerte ikke paa Gud, men paa Rigdom. Ligesom Samaritanerne fordøm „frygtede Herrens og Hæder deres Guder“ (2 Kong. 17, 33), saaledes frygtede han Gud udvortes, men i Hjertet hædede han Ane for Kammon.

Og, kjære Væser, er dette ikke en af denne Tidsalders berisende Synder, og ikke blandt Verdens Sørn alene, men — selv i Kirken? Mange hævder vel, at de er Gudsdyrkere, men deres Liv er ofret til Erhvervelse af den „uretfærdige Kammon.“ Hundreder ja tusinder handle, som om Penge, højt selv med de største Ofre, skulde være Livets høieste Maal. Dette Slags Menninger vægter sig ikke ved at give noget til firkelige Øjemed, trods deres gler-tige Sind og Tænker. Summere synes ogsaa i deres Øine at være store, sammenlignede med, hvad andre i Kirken giver. Saaledes bedrager de sig med den falske Mening, at de virkelig er rindhaandede, men de tænker ikke paa, hvor meget større den Fornæ er, som de har, end hines, med hvis Gaver de sammenligner sine egne.

Kjære Væser, er du velignet med timelige Guder, da lad ikke disse blive din Gud; men jeg beder dig, behav Frelserens alvorlige Spørgsmaal: „Hvad gæver det Menneket, om han vinder den ganske Verden, men taper Skude paa sin Sjæl.“

—Der Røst.

Ravnen ved Bækken.

Den gamle Gud lever endnu; det kan man hver Dag se med Øinene og gribe med Hænderne, hvis man ellers ikke er død. Saaledes læser jeg i Ordsp. 30, 17: „Et Die, som spotter sin Fader og foragter at hånge ved sin Moder, det skal Ravnen udhaffe ved Bækken, og Ørnevinger skal øde det.“

Jeg erfarer ogsaa, at de som foragter sin Fader og spotter sin Moder, endnu ikke er uddøde i Verden, og at derfor Ravnene ved Bækken paa Guds Bül endnu altid driver sit Verf. Jeg har i det mindste en Gang i mit Liv seet og erfaret det saa tydelig, at endogjaa en Blind kunde forstaa det, at den gamle Gud, som har talt saaledes i gamle Dage, ogsaa endnu lever i den nye Tid og endnu sidder ved Regimentet og holder Tro og Løve, hvad enten det gjælder Forbandelse eller Belsignelse.

Gidtil har jeg fortælt det for ikke at bedrøve nogen af Parterne, og jeg mangler næsten endnu Mod til offentlig at tale derom, om endflønt mere end ti Aar er forløbne. Til almen Rytte og Fremme kan det dog se paa en saadan Maade, at det ikke træffer nogen af Parterne, men kun dem, som lefsærdig foragter sin Fader og ugudelig spotter sin Moder; saadanne Nemmeser roses endnu i vorre offentlige Blade som Romangjelte, naar de i saadan Foragt for det fjerde Bud gaar hen og lader sig hemmelig eller offentlig egtøvie af en eller anden tjenstvillig Prest. Disse er det, jeg vilde fortælle, at et saadant Par kom engang ogsaa til mig for at lade sig egtøvie.

„Hvor er din Fader?“ spurgte jeg Prudgommen og tilføiede: „Kommer han ikke?“ „Nei.“ svarede den unge Mand. „Han kommer ikke. Mine Forældre ved ikke, at vi er her for at lade os egtøvie.“ „Gjod.“ spurgte jeg forhamset, „ved de det ikke? har de ikke givet eder sit Samtykke? kommer I uden eders Forældres Belsignelse?“

„Ja.“ saldt Prudens raa Broder ind, „hvis de skulde vente derpaa da maatte de vente lange. For dem er min Søster for fattig.“ føiede han haanlig til. „Du ved.“ sagde jeg til den unge Mand, „at din Fader er min Ven. Var I kommer til mig itide, saa skulde jeg have hærnet denne Bannselighed, naar det ikke er nogen anden. Nu kan og vil jeg ikke velsigne eder i Guds Navn, da I i selv samme Dieklif træder Guds Bud under Fødder. Venter, saa skal jeg forsiige at ordne det med eders Forældre. Gaa ikke til Baptistiprosten, der sagens vil vie eder. Det bringer eder ingen Belsignelse; men kun Forbandelse vil følge eder. Tilfids vil I fortrude det, naar det er for sent; maasse allerede inden saa ilger, men for sild.“

Min Adbørjel var forgjæves. De gik bort og kom snart derpaa jultende tilbage forbi min Dør. Baptistiprosten havde viet dem, og de var muntere og vel timode.

Sent ud paa Vintoren fligtede jeg derfra, og om Boaren kom der Brev til mig fra min Eftermand, der intet vidste om det ovenfor omtalte.

„Tak Dem.“ skrev han, „den unge R. R. er drinfnet. Han arbejdede ved et Sagbrug og vilde i en Paadsette over den opsvulmede Bæk. Strømmen rev den med sig. Paaden sankrede, og den hæmpsteerte unge Mand druknede, men hans Følgevend reddede sig. Ligbegjængelsen seiredes, uden at man havde fundet hans Lig.“ Denne Efterretning rystede mig, thi jeg maatte vel endnu tænke paa, hvorledes jeg i hint alvorsfulde Dieklif havde foreholdt dem Forbandelse og Belsignelse.

„Maasse allerede inden saa ilger, men for sild.“ — dette Ord iteg alter frem for min Tanke. Senere til jeg endnu en anden Bæfled, da jeg kom sammen med min Eftermand. „Tak Dem.“ sagde han, „man har fundet den unge R. R., og hvor befundertigt!“ føiede han til, uden at han endnu vidste noget om det, som ovenfor er fortælt.

„De Blommen var forbi, søgte man igjen efter Riiget; man kunde ikke finde det, og man stod netop i Begreb med at optøve al videre Sagen. Da stod Raderen der bedrøvet og hævdede sine Øine mod Himmejen. Hans Blifaldt paa en stor sort Fugl, som sad i et af de nærmeste Træer. Fuglens Blifaldt synes at være rettet fra det høie Træ mod et bestemt Sted nedunder. Raderen drages hen til Stedet. Der, fra Sandet, stirrer hans tabte Søns Lig ham imøde. Ravnen — en saadan Fugl var det — Ravnen ved Bækken har vist ham det!“

Forekommer det ikke dig bejnderligt? Mig forekommer det mere end bejnderligt.

— Uth. Zeitschr.

Bæftekones Søn.

I Udkanten af en stor follerig Stad boede en fattig Bæftekone, som kun ved haardt Arbejde haade Rot og Dag ernærede sin eneste Søn, en flink liden Gut paa otte Aar. Hun var meget flittig, et Svib, som man kalder det, og renslig var hun, det maatte man kalde hende; thi Løiet, hun vaffede for andre Folk, var flunende høidt, naar det kom fra hende; en hærlij Moder var hun, sin Søns eneste Støtte, hans gode Opdragelses Fæder og Løder, og dog var hun — kun en Bæftekone.

Oste sled hun i Bæftekøjen indtil den lyse Morgen; mange Gange troffede hun Storm, Regn, Sne og Kulde for at arbejde for sin Søns

Stødt, for at han kunde saa enten en ny nødvendig Bog eller en ny Klædning, selv om den, hvad der altid var Tilfældet, var simpel og tarvelig.

August gik i en færdes god Skole, for god til ham, som Folk sagde, han var kun en Bæftekones Søn; men det sagde Moderen ikke, hun klappede hans Kind, naar han Lørdags Aften viste hende Karakterbogen flødt med „Udmærket godt,“ og sagde, at han vilde gjøre hende Glæde. Saaledes gik de mange for en saa fattig Moder bejvarlige Aar, som endte med hans Konfirmation. Den gode Skone havde arbejdet Dage og Nætter, berøbet sig den nødvendige Hvile for ret at glæde ham paa denne høitidelige Dag. En ny sin fort Klædning laa parat til ham om Morgenen; en smukt Salmebog med det hellige Kors-Symbol fulgte med, og August flødte sig paa for at gaa til Kirken med sin eneste Ven og Slægting.

Hun var saa simpel og tarvelig, næsten for tarvelig for en saa pen Gut, men det saa hverken han eller hun paa, han kyssede hende, hun omfavuede ham, og saa gif de med Gud og kom fra Kirken med ham, og saa var den Høitidelighed forbi. Der var ingen Venner, men der var en inderlig Glæde, en alvorlig Blif hos det konfirmerede Barn, og en Engel ved hans Side, og det bliver nok den bedste Konfirmation.

Men Moderen! ja, hvorfor var hendes Kinder saa blege den følgende Dag, hvorfor rystede hun af Studedejøning, da hun stillede sig hen foran sin Valse og havde Løiet? Det var, fordi hun følte sig saa syg, saa overanstrengt af de mange gjenmenmaagede Nætter, og fordi hun ikke kunde unde sig selv Hvile, hvis hun vilde naa sit Maal.

Ja, det var forunderligt nok dette Maal, virkelig høit fat af en simpel, fattig Skone; kens blot, hun vilde have, at August skulde være Prest; det fortalte Rabobonen lærde til Rabobonen igjen, og denne lod Nyheden gaa videre med tilføiede, at hun før skulde se at saa ham gjort til Prins! Det var Spot, var det, men den skyllede hun høit i Bæftekøjet.

Rabobonen havde iøvrigt Ret; hun vilde vissejlilg have, at August skulde være Prest, det var hendes høieste Ønske, men ved hvilke Midler? hun havde ikke andet, end hvad hendes Hænder indbragte hende, og det var ikke mere, end hvad Familien behøvede til sit daglige Underhold. Der hører mere til at lade sine Børn studere end som saa, men det tænkte den gode Skone ikke; thi hun havde den Tro, at naar en Moder vil sit Barn vel, saa lægger Gud sin Belsignelse i hver en Skilling, hver en Brøddrumme.

Og saaledes tænkte hun, da hun

syg og mat stod ved sit Arbejde, medens August endnu hvilede i sin Seng. Ligesom styrtet ved dette Forsæt, arbejdede hun raskt videre, men maatte hvert Dieklif holde op; Modet strammende hende sammen om Hjertet, det bankede i hendes Lindinger, som vilde det sprengte dem; hun frøs, hun følte sig saa sild tilpas og maatte tilfids holde op og gaa ind i den lille renlige Stue, hvor August netop var lærdig med sin Paasædning.

„Moder!“ udbrød hun forkræffet, „hvor du dog er bleet! er du syg? for Guds Stødt, hærje Moder! und dig dog selv lidt Hvile; jeg vil arbejde paa min Bis og bidrage til vort Underhold, men overanstrengte dig maa du ikke!“

„Det gaa over, min August!“ smilede Moderen mat, „var kun rolig, det er min mindste Sorg, min Søn, havde jeg blot dig i den lærde Skole, hvor de lærer haade det ene og det andet, saa virkede jeg gjeerne alle tider uden Hvile; men ser du, August! den Tanke piner mig, for Prest skal du være, min Gut, det duer du til!“

August fulede; det var ogsaa hans Ønske, men for at saa det opflødt vilde han dog ikke have, at hans Moder skulde flide over sine Kræfter; han tog derfor hendes Hoved mellem sine Hænder, kyssede hende og sagde:

„Du er en god Moder, men vil du glæde mig den første Dag efter min Konfirmation, saa gaa til Hvile og lad denne Dag være en Fridag!“

Moderen samtykkede endelig og gif tillsammans medens August paa alle Maader formildnede hendes Smerte, men disse tog til paa en saa foruroligende Maade, at Løgen maatte hentes, og han erklærede, at det var Lyfus.

August var fortvølet; hans saa Sparepenge, Moderens henlagte ubetydelige Kapital var snart medgaaet til Medicin, og Jeberen rajede voldsomt hos den syge.

August havde af og til udrettet Smaacrinder saa for en saa for en anden og modtaget en liden Pengebelønning hver Gang, da han var ynkkelig i, hvad han foretog sig; fo disse Penge havde han høit sig et Tombakour, hans eneste Skat, hans eneste Glæde, hans tro Beviser til Væfjelæring og Skolegang; det var vel ikke meget værd, men det kunde dog altid betale et Par Recepter; han tog det derfor ned af Baggen, saa høit paa det og derpaa paa sin Moder og liffede sig nd for at finde en Rjæber.

Med Løarer i Øinene traadte han ind til en Smaahandler og salbsød det. Manden saa paa det.

„Min lille Ven!“ sagde han, „det er ikke meget værd, men en Tremark kan jeg altid give for det!“

"Ikke mere!" roabte August, "det har kastet mig meget mere!"

"Det er for tidligt, unge Kvenne, at du begynder at stille dig ved dine Gendele!" sagde nu en gammel Mand, som nylig havde kjøbt en Del Klæder hos Handelsmanden, "de Tider kan tidstuel komme!"

Men August saa saa bedrøvet paa ham, at han hurtigt tilføjede: "Med mindre det er aldeles nødvendigt!"

"Ja, min Moder er meget syg!" stammede August, "det er til Medicin!"

"Ja saa," svarede den fremmede, "det forandrer Sagen; lad os sælges ud hjem til din syge Moder, om du saa synes; glem du blot Uret, jeg tror, at jeg kører det!"

De fulgtes nu ad, og den fremmede, der var en sand Kvennefælle og Kvennefjender, kom snart til den Overbevisning, at en Hjælp vilde her være paa det rette Sted, og lod trods Augusts Modstand den nødvendige Medicin købe, ja tilføjede oveni købet en liden Sum tilhjælp.

En Raaned efter finder vi ham, Moderen, der nu kunde være oppe og August siddende i Stuen; hvad de havde talt om, vil man kunne slutte sig til af Moderens og Sønnens fornyede Røner.

"Det bliver altsaa min Lod at gøre August til Præst!" smilede den fremmede, "jeg er karoløs og antager ham i Søns Sted for at hjælpe en saa braa Moder og en saa retfærfen Søn!"

Og derved blev det; Moderen gik tilbage til sit Arbejde, som hun nu ikke behøvede at overanstrenge sig ved, og August kom i en lærd Skole. Fra denne udgik han fem Aar efter som Student, og atter to Aar efter var han teologisk Kandidat.

Saa kom da endelig den lykkelige Søndag, som den gamle, hvidhaarede Baskerkone havde ventet paa i 28 lange Aar.

Hun sad i Kirken og hørte sin Søn prædike; hun græd, den gode Kone, men det var Glædestaarer, thi hun havde naaet sit MaaL, grundslagt ved Arbejde og Lid og faldende ved Gud.

—Fornemmes Glad.

Den nye Klædning.

En Indianer og en Europæer besøgnede engang sammen Gudstjenesten, og begge blev ved samme førte til Erfjendelse af deres sundige og forbedrede Tilstand. Indianeren kunde snart glæde sig over Guds tilgivende Raade og Barmhertighed, men Europæeren derimod befandt sig længe i en sørgelig Sindstemning, som bragte ham Fortvivlelsen nær, indtil at ogsaa han kunde tro alle sine Synders Forladelse. Nogen Tid derefter mødte han Indianeren og tilføjede ham følgende: "Glad var

dog Karbogen til, at jeg saalænge maatte være bedrøvet, da du dog snart fik Trost?" "O Broder!" svarede Indianeren, "det vil jeg sige dig. Der kommer en rig Aelte, som vil give dig en ny Klædning; du bærer din egen Klædning og siger: Jeg ved ikke om jeg har en anden Behov, min Klædning er ret god, den kan vel være endnu en Stund. Derpaa tilbyder han mig den nye Klædning. Jeg ser paa min gamle, uslidte Trøje og siger: den dækker intet mere, jeg kaster den straks bort og tager den nye mig tilbudte Klædning. Uglæsa var det med dig, Broder, du forsøgte, om din gamle Retfærdighed endnu en tidlang kunde være tilstrækkelig; du vilde nemlig give sig paa den. Men jeg arme Indianer havde ingen; derfor modtog jeg med Glæde den Retfærdighed, som blev mig tilbudt."

—Raanedet.

Om Troen og dens Frugter.

Guds Raade er den Godehaand, som skænker og giver Verden den Herre Kristus med alle hans ervervede Velgjerninger; Troen er den aandelige Tægskaand, hvormed vi griber og tilføjer os disse Raadegaver. De gode Gjæringer er Vidnesbyrd om og Frugter af Troen, og disse kan ikke skilles fra Troen. Thi ligesaa lidt som Jiden kan være uden Varme eller Vandet uden Bæde eller et levende Menneske uden Raadedyr og Bevægelse, ligesaa lidt og endnu langt mindre kan den rette saliggjørende Tro være uden gode Gjæringer, og den er ligesaa lidt skilt som en Stad paa et høit Bjerg (Mat. 5, 14). Derfor formaner den Herre Kristus alle bødferdige og omvendte, at de skal vogte sig for Synder (Mat. 5, 14), og at de daglig skal lade sit Lys skinne for Menneskene, saa at de se deres gode Gjæringer og prise deres Fader, som er i Himlene (Mat. 5, 16). Og vist er det ogsaa, at hvor gode Gjæringer ikke følger paa Troen, der er det ingen ret Saliggjørende Tro, om man saa vilde sværge tusinde Eder derpaa, men det er da kun en Skinto og et Hysteri, ja den er en død Tro (Gal. 2, 20). Gode, som har Øren at høre med, kan høre — Altenburger Bibel, Mark. 12, 29.

De fristes Lød.

De retfærdige og fromme er for Verden foragtede, og deres Lød synes at være saare sørgelig; men de føle en kostelig og saare mild Søn. Naar de ligger tilfængs og dør, der de dog ikke anderledes, end om der kom en sørgelig Søvn over dem paa alle deres Venner og Sanjer, thi de er i Forveien adnægtede ved mangehaande Anseelser, og er Heven fre-

delige og stille, saa at de siger: Hjerte Herre Gud, jeg vil gjerne dø, om det saa behager dig. De forsærdes ikke for Løden, saaledes som de ugdelige gjør, hvilke Skjelver og krummer i gruselig Angst, naar de skal dø. Dette tjener til at epovætte os til at lære at være lydige mod Gud, naar han berber os fra denne Jammerdal, saa vi da kan sige: Jeg vil ikke begjære at leve en Time længere, Hjerte Herre Jesus Kristus, kun, naar du vil, ligesom Abraham dør, da han var mat af Livet og vel tilfreds med Løden.

Hvor kommer de fristes hen ved Løden?

Men hvor for Abraham den? Moses siger: Den blev somlet til sit Folk. Er der da endnu Folk til efter dette Liv? Thi saa lyder Ordene, som om han var draget fra et Fjeld til et andet, fra en Dy til en anden. Det er nu et herligt og merkeligt Vidnesbyrd om Ulykkeligheden og det tilkommende Liv, hvilket maaske til Trost, skal foreholde alle dem, som tror paa Gud. Thi hvorvel der i det nye Testamente foreholdes os endnu herligere og klarere Vidnesbyrd, saa er det dog alligevel Umagen værd at se, hvad de hellige Fædre i det gamle Testamente havde, og hvad de troede. Vi har Raade og Gave dertil en aabendar og mangfoldig Erfjendelse af Løden og Livet, af den Stund vi er visse paa, at vor Frelser Jesus Kristus lider ved Gud Faders højre Side og venter paa os, naar vi skilles fra dette Liv. Naar vi nu larer bort fra dette Liv, saa kommer vi til vore Sjæles Tilværelse, der tager os i sine Armer; han er vor Abraham, i hvis Skjød vi er; han lever, ja rejser evindeligt. — Væher over 1. Moise 25, 7—10.

De vil ikke komme.

Gud indløber til Prællap, men Menneskene vil ikke komme; han lader dem til sig, men de flyr for ham; han tilbyder dem Himmel, men de vælge Verden og Helvede, O, hvilken Skærlighed hos Gud, at han vil skienke os naadan Herlighed, men hvilket mageløs Daarlighed hos os, at vi forjætte den! Vi er af den evige Rønge selv udnævnte til himmelske Aarspringer og Arvinger af Riget; vi er ved Daalen optagne hos ham som meddelagtige i hans Herlighed; men vi vil ikke, vil ikke være Kronen i Himmele, vil ikke leve og regjere med Kristus i Evighed, vil ikke sidde paa Tronen med ham og dømme Verden, ja Engle; o rasende Daarlighed, vi er jo uværdige, som ikke vil vorde lykkelige!

Læs ikke din Omvendelse.

Anger skal fortælle om sine Synders Forladelse, om han end allerførst ved sit Livs Ende omvender sig;

men spær derfor ikke din Omvendelse til det sidste, thi Herrens Brede kunde komme hastelig over dig, og du saaledes endomme i Demens Tid." Væs Sirach 5, 4-9 18, 23-24. — Jfr. Jeremias.

Du vil gjøre "Herald" en Tjeneste ved at handle hos dem, som avetterer i Gladets Spalter. Og det vil blive en rigtig Fortjeneste, dersom du ogsaa nævner, at du saa vedkommendes Avvertisement i "Herald."

Sam Crow House Furnishing Company. Complete udval

Linoleums, Carpets, Møbler, ovne og crockery, 225-27-29 RIVERSIDE AVE, SPOKANE WASH Telephone Main 2464

NORDLUNDS PHOTO CO. Bjørnet af 1. Avenue og Broadway, Pallard, Wash. Skandinaviske tales.

KLÆBO DRUG CO. (Etableret 1880) For Specialitet er at ekspediere Recepter med bragt fra de Skandinaviske Rønder, Stanwood, Wash.

The Post Office Confectionary Store. Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery D. CARL PEARSON, Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail, Stanwood, Wash.

Dr. McEachern, M.D. Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS PHOTOGRAP ER Latest and up to date work STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL Klædehandlere Er det norske Hovedkvarter i Everett 1618 Hewitt Ave.

"Pacific Herald."

Trispestigt Ugeblad, a religious weekly,
givet af Presbiterien for Pacific District
af den Røstede Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland,
Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til
Pastor O. J. Ceval, Sebringham, Wash.

Alle Afsender, Bekjendtgørelser og Notiser
indsendes til Pastor One J. C. Penn, 1701
So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning be-
streges af Pastor H. M. Hernagel.

Tryk: "Presserets Pacific Herald", Stan-
wood, Wash., til naa ham.

Bladet koster

for Hæret.....	50	cts
Halvåret.....	25	cts
til Norge.....	75	cts

Adresse: Stanwood, Washington.

De kristnes Trøst i Videsserne.

Om de kristnes Trøst i Videsserne
siger Vester til Rom 8:18 følgende:
„Men jeg slatter, at den nærværende
Tids Videsser ikke er at agte mod den
Herlighed, som skal aabenbares paa
os.“ Se blot, hvorledes Paulus ven-
der Verden ryggen og vender An-
sigtet mod den tilkommende Aaben-
barelse, som om han ingensteds paa
Jorden saa nogen Maffte eller Jam-
mer, men kun idel Glæde. I Sand-
hed, om det ogsaa gaar os ilde, hvad
er dog vor Videlse imod den udsig-
lige Glæde og Herlighed, som skal
blive aabenbaret paa os. Den er det
ikke værd, at man skal sammensligne
den med hin eller kalde den en Vi-
delse. Thi hvad er timelig Videlse,
den varer, saa længe den vil, mod det
evige Liv? Den er ikke værd at be-
rømmes som en Videlse eller kaldes
en Fortjeneste. Af al Videlse paa
Jorden gjær Paulus en liden Draabe
eller Juafe, men af sin Herlighed,
som vi skal haabe paa, et uendeligt
Sov og en stor Jid. Men hvorpaa
mangler det, siden vi ikke kan agte
saadanne Videsser saa ringe og Her-
ligheden ikke saa stor, som Paulus
her gjær?

Vi kalder Smaaling Videsser.

Thi man ser jo godt, hvorledes vi
bærer os ad: naar man siger en istun
et haardt Ord, saa vil man straks om-
styrte Bjerge og oprulle Træer. De,
som i saa ringe Grad formaar at
finde sig i Videsser, de forstaar ikke
et Ord af denne St. Pauli herlige
Trøst. Skrifterne skulde ikke bære sig
saaledes ad; det antaar en kristen
ilde at Hage og strige meget over

Uret. Men, siger du, mig sler jo
dog Uret. Nu vel, lad saa være;
men hvoraf kommer det, at du gjær
saameget Varsen af din Videlse og if-
ke engang vender din Tanke opad
mod Himmelen, hvad du der har at
vente; hvorfor dæler du ikke ogsaa
dette? Derjom du vil være den Her-
res Jesu Kristi Medarving og ikke
lide med ham og være hans Broder
og ikke være ham lig, saa vil han
paa den yderste Dag viselig ikke
anerkjende dig for nogen Broder og
Medarving, men vil spørge dig, hvor-
du har din Tornetrøne, dit Svær, di-
ne Nagler Svæber, og om du ogsaa
har været den ganske Verden en
Bederstiggelig, saaledes som han og
alle hans Lemmer har været fra
Verdens Begyndelse. Hvis du ikke
kan bevise dette, saa vil han heller
ikke kunne holde dig for sin Broder.
I en Sum, der maa lides med ham,
og alle maa blive ligedannede med
Guds Søn, 8. 29, eller ogsaa vil vi
ikke blive oplyste med ham til Her-
ligheden. Paa denne Raade taler
St. Paulus ogsaa Gal. 6, 17: „Jeg
bærer den Herres Jesu Merketaa
paa mit Legeme.“ og han formær
enhver kristen ogsaa at bære den.

Herligheden kommer i sin Tid.

Og derved, at han kalder det en
Herlighed, „som skal aabenbares,“ vi-
ser han, hvorpaa det mangler, naar
man saa ugerne lider: Troen er
nemlig endnu svag og vil ikke se ind
i den forborgne Herlighed, som man
saa for sine Øine, ei, hvor skulde vi
da være skjønne, laalsmodige Martyr-
ter. Hvad gjær en Bodehals, en
Landsknaegt? Han tager for en Ma-
ned 4 Guld, stiller sig mod Svand
og Bøffer og render lige ind i den
visse Død. Ligejaa en Rjødmand,
han løber og render Verden atter og
atter gjennem for Penge og Gode
Stjald, han overer Legeme og Liv
derved, enten der saa bliver en
Stamp igjen eller ikke. Hvad maa
en lide til Døve, fjend han naar
Maalet, om han først bryt omnaar,
hvad han har sigte. Altsaa kan man
i Verden gjøre alt og lide for Kres,
Gode og Nagts Stjald; thi dette er
for ens Øine og aabenbart. Men her
bliver det, fordi det ikke er aaben-
bart, altsaa vanskeligt for den gam-
le Adam at tro, at Gud paa den
yderste Dag vil give mig et saa
skjont Legeme, et saa glad Svand og
en saa ren Svæl, og at jeg skal blive
en større Herre end nu nogen Konge
paa Jorden, derfor siger Paulus:
Jeg ved forvist, at en stor Herlighed
forestaar os, hvorimod al Videlse
paa Jorden er slet intet; men det
mangler, at den endnu ikke er aaben-
baret. Derfor, naar kun et ublidt
Blindpust blæser os i Øinene, eller en
liden Muffte overgaar os, begynder
vi at strige og hale og have vor
Strig saa høit, at Himmelen bliver

fuld deraf. Men hvis Troen var der,
saa var det os en ringe Sag, om en
saadan Videlse varede endogjaa 30,
40 eller endnu flere Aar; ja vi vilde
agte det altsaa ringe til, at det skul-
de komme med i Regningen, naar blot
vor Herre Gud ogsaa holdt inde med
sin Regning, som han paa Grund af
vare Svæber har imod os.

Hvorfor tænke saa meget paa Videssen?

At, hvorfor vil man dog tale saa
meget om store Videsser eller Videssens
Fortjeneste? Vi kommer dog
saa ganske ufortjent til saadan stor
Raade og udsigelig Herlighed, at vi
ved Kristus bliver Guds Børn og
Arvinger, Kristi Brodre og Medar-
vinger. Men, som sagt, det vil ikke
gaa ind i os paa Grund af vor elen-
dige, svage Rjød, som lader sig be-
være mere af det nærværende end af
det tilkommende: derfor maa den
Hellig Aand her være vor Værrester
og sende saadant Trøst til vor Hjerte.
Men det er her i Besværligheden at
merke, at han med udtrækkelige Ord
siger: at denne Herlighed skal aaben-
bares paa os; dermed viser han os,
at ikke alene St. Paulus eller St.
Petrus osv., saaledes som vi tænke
skal blive delagtige i denne Herlig-
hed, men vi og alle kristne hører
med i dette „os“; ja endog det rin-
geste Børn, som er dødt og dør, saar
formedelt sin Død, der er en Medli-
den med ham, denne udsigelige Her-
lighed, som den Herre Jesus Kristus,
til hvis Død det er dødt, har erhver-
vet og skænket det. Og omendstjant
i hvert Liv den ene delige vil være
herligere end den anden, saa vil dog
alle blive delagtige i det jehvannne
evige Liv; kun vil der bestaa den
samme Forskjel som her paa Jorden,
hvort den ene er sterkere, skjønnere el-
ler være velstolende end den anden,
medens dog alle i lige Raade vandre
i det ene og samme legemlige Liv;
saaledes vil der ogsaa i hvert Liv være
mangehaande Forskjel paa Marke-
den eller Herligheden, som St. Pau-
lus lærer i Kor. 15, 40, og dog vil
alle tilhøre i lige Raade saa del i
en eneste evig Salighed og Glæde, og
alles Herlighed kaldes en Herlighed;
thi vi vil alle være Guds Børn. Sa-
ledes fremstiller St. Paulus den til-
kommende Herlighed som saa stor,
forat den nærværende Tids Videlse
skal synes liden og ringe imod den.

At leve efter Rjød.

Rom. 8, 13: „Derjom I leve ef-
ter Rjød, skulde I dø.“ Her er
Dommen fort og lært udtalt over de
daarlige Menneskers Paafund, som
formedelt den Frihed, Raaden
skænker, vil give Rjød Rum. Det
rimet sig aldeles ikke, vil Paulus si-
ge, at I, naar I en gang er reddede
og friede fra den evige Død, dog

fræudeles vil leve efter eders Rjød;
thi hvis I gjær det, saa tør I ikke
tanke, at I skal beholde Livet, men
da er I Dødens og fordeute til Hel-
vede. Thi I vide, at I netop jer
Søndens Skuld ligger under Guds
Vrede og er Døden hjemfaldne; lige-
jaa er Kristus viselig ikke død for
dem, som vil leve i sine Svæber, men
han er død for at blæve dem ud af
deres Svæber, som gjærne vil være
fortælle derfra og dog ikke kan red-
de sig selv udaf dem.

Det vil ikke hjelpe eder.

at I har hørt Evangeliet, tyler eder
af Kristus og anamme Sakramentet,
saakent I ikke ogsaa ved den Tro og
den Aand, som I har annommet,
danne eders ugudelige Varsens sun-
dige Vister, saakent Gudsforagt,
Sjærrighed, Ludskab, Høffardighed,
Had og Rjød osv. Thi Rjød eller
det at „leve efter Rjød“ er ikke al-
ene Herrets grove, urene Vist eller
anden Utugt, men alt, hvad Menne-
sket har i Kro efter Moderen, det er,
ikke alene Had og Haar, men ogsaa
Sjælen og alle Naturens Kræfter,
baade de ydre og de indre, hvad en-
ten de tilhører Forstanden, Viljen el-
ler Sanserne, da de er uden Aand
og ikke rette sig efter Guds Ord;
særlig ogsaa de Stjkker, som Formul-
ten ikke holder for Svand, saakent at
leve i Santro, Rjød, foragt for
Guds Ord, Formæstlighed og Trod-
sen paa egen Viddom, Magt, Kres
osv. Alt saadant maa de kristne,
som har den Hellig Aand og kan be-
dømme, hvad der er Kjødligt, sig og
sky som en skjændig Gift, der bringer
Død og Fordømmelse.

Døder Legemet Gjerninger.

„Men derjom I døde Legemet
Gjerninger formedelt Aanden, skul-
le I leve.“ Her hævder han, at
Ogsaa de kristne endnu har noget af
Kjød i sig, som maa blive dødet;
dette er allehaande Afsættelser og
Vister, som stridde mod alle Guds
Bud, og som røter sig i Naturen og
loffer til Svand, hvilket han her kal-
der „Rjødets Gjerninger,“ saakent
Bantroens og Rjødrens Tanker, Kjød-
elig Sjæfferhed og ugudelig Formæ-
stlighed, Rjøde og Trængsel til at
bære Guds Ord og til at bede, Maal-
modighed og Amrren i Videlse, Bro-
de, Hængjærighed eller Rjød og Had
mod Kæften, Sjærrigheds Bekom-
ringer, Utugt osv. Thi saadanne U-
lystigheder har sit Sæde i Rjød og
Blod, saa onhører de ikke at indvirke
paa Mennesket og anfætte det; ja paa
Grund af denne menneskelige Svag-
hed bringer de undertiden Menne-
sket til at overtile sig, naar han ikke
med tilstrækkelig Jid vogter sig, saa
at han gjær for meget og gaar for-
vidt, eller ogsaa overvaldede ham,
saakent han ikke vægter sig deri-
mod og døder saadanne „Rjødets
Gjerninger.“

Kamp er nødvendigt.

Derfor kræves der en heftig Strid og Kamp, der ikke kan oplade eller ophøre, saalænge vi lever; og en fri- sten maa heller ikke være døden eller efterladet, men anspre sig selv ved Anden, saa han ikke giver sig det Rum, men altid døder det, forat han ikke skal blive dødt af det. — Men denne Døden af Synden ved Anden gaar saaledes for sig, at Nemesitet erkjender sin Svagbed og Synd, og naar han følger saadanne sundige Lyfter rører sig, strafs gaar i sig selv og kommer ihu Guds Ord og ved Troen paa Syndernes Forladelse styrke sig derimod og modstaar dem, saa at han ikke indvilger deri eller lader dem komme til Gjærning. Han siger: „formedelst Anden," som vilde han sige: „saafremt I døde Kjødets Gjæringer paa selvvalgt Vis uden Raad og Lyst, men af Frygt for Pinen, da er det en kjædelig Døden, og I vil ingenlunde leve, men kun end grueligere dø. Anden maa gjøre det og det aandeligt, det er, med Lyst og Glæde, uden Frygt for Helvede, frit uden Betaling, uden at søge nogen Fortjeneste eller Gæde eller Løn, hverken timelig eller evig. — Thi deri bestaar Fortskjellen mellem dem, som er kristne og heilige, og mellem de andre, som er uden Tro og Raad eller har mistet samme. Thi omendthjort de troende ogsaa endnu har sine sundige Kjødslyster i sit Hjerte saavel som de andre, saa forbliver de dog i Bod og Gudsfrygt og beholder Troen paa, at deres Synder for Kristi Skyld forlades dem, fordi de ikke giver dem Rum, men modstaar dem; derfor vedbliver de at saa Forladelse, og den Stræbelighed, som endnu findes hos dem, er ikke dødelig for dem, som den er for de andre, der vandrer troligt uden Bod og Tro og forsætlig følger sine Lyfter mod sin Samvittighed og saaledes kaster fra sig baade Troen og den Hellig Raad. Derfor minder St. Paulus sine kristne om, at de skal betænke, hvad de har modtaget, og hvortil de er gaaet: fordi de nemlig har Syndernes Forladelse og den Hellig Raad, skal de ikke atter tabe dette, men bruge det til at stride mod Kjødets sundige Lyfter og trøste sig ved, at de har Anden, det er, Hjælp og Styrke, hvormed de kan modstaa Synden og døde den; dette har eller formaar de andre; som er uden Tro, ikke.

— Sandheden trykkes vel, men undertrykkes ikke.

— Den sande Kirke forfølges vel, men forfølges ikke.

— Tro du, saa taler du; taler du, saa maa du lide; lider du saa bliver du trøstet. Thi Tro, Besejndelse og Kærlig Hører sammen og tilhører en ret Kristen. — Luther.

Bort Arbeidsfelt.**Tacoma.**

— Lørdag Aften den 26de opto- viedes D. A. Torgeison og Lydia Sol- monson i Vor Frelthers Kirke. Da Stedets Prest var fraværende forret- tede Post J. O. Dale. De nygifte er uelig komne til Tacoma. Brud- gommen er fra Worth Co. Iowa, og Bruden fra Minneapolis, Minn. De skal bosætte sig her. „Herald" gratulerer og ønsker dem et langt og lykkeligt Samliv.

— Lørdag Aften den 26de opto- viedes M. O. Serber og Olga A. Carlson hos Brudgommens Moder, 1919 So. V St. Bruden var sidste Kar Elev ved P. L. A. De Nygifte bosætter sig i Tacoma. „Herald" gratulerer med de bedste Ønsker om et lykkeligt Samliv.

— Pastor Preus kom hjem igjen fra Osten Lørdags Aften den 26de Oktober. Han kan berette om en stor- aratet 14de Oktober Fæst i Decorah, hvorved den nyebygning ved Luther College indviedes. Fæsten, som hold- tes Søndag den 13de og Mandag den 14de var begyndt med det deiligste Solffinsveir. Og da den kaldt midt under den fælles Preste- konferens, som afholdtes fra den 8de til den 15de Oktober var ogsaa et meget stort Antal af Synodens Prester og andre Alumni tilstede. Desuden var der Folk i Masses fra Decorah og Omegn. Prof. Dr. G. S. Stub fra vort Teologiske Seminar i Ham- line, Minn., holdt Fæstprædiken Søn- dag Formiddag i det store Auditori- um og Pastor O. P. Vaaganes, For- mand for Iowa Distrikt, prædilede om Eftermiddagen. Indvielsen ud- førtes af Synodens ærverdige Fæl- lesformand Dr. W. Kæren. Denne sidste høitidelige Handling fandt Sted i det nye ved Indgangen til den nye Bygning. Skolens iorhen- værende Bestyrelse, efter hvem Byg- ningen blev kaldt „Your, Larsen Hall" og Skolens nuværende Besty- rer, Prof. G. A. Preus, talte ogsaa. Noget af det, som bidrog mest til at gjøre Fæsten vellykket, var af den dei- lige Musik, som præstredes under Prof. Carlo A. Speratis dygtige Le- delse. Baade Søndag og Mandag var der Afvekslende Horn-Musik, Korsang og Solosang, som tilslut- naaede sit højeste i Fæstens Afslut- ning Mandags Aften, da en Del af Oratoriet Messias blev givet.

Før Pastor Preus var dette en Fæst i mere end en Forstand. For- nden at glæde sig med de mange an- dre over dette store Fæstskridt ved vor Skole etc., havde han ogsaa den Glæde under Nødet at saa være Siemme hos sine Forældre igjen, sammen med alle de andre nulevende Svøkkende. Han havde endvidere den

Glæde at kunne tage med sig fra Minneapolis til Decorah sin Forlo- vede Miss Magdalene Jærd og efter Konferensen i Decorah, at være paa Besøg nogle Dage i hendes Hjem i Starbuck, Minn., hvor hendes Fader, Past. N. Jærd, er Prest.

— Hjemkommen til Tacoma fandt Presten ogsaa noget, som var til Glæde og Opmuntring. Menighe- den og Kvindeforeningen havde pud- jet op hele Kirken indvendig. Alting var skinnende blankt. Og de havde ikke stanset før de havde faret over Prestens Bærelser ogsaa. Der blev Ravner og Lag ifklædt ny Dragt og alt lige indtil Bøgerne besriede for Støv. Alt var saa indbydende, at det var en Lust at komme hjem. Gud hjælpe os til at takke ham ret for al hans Godhed.

— Vor Frelthers Menigheds Kvin- deforening afholder sin aarlige Kon- fert i Kirkens Parlor's Lørdags Aften den 14de November. Et righol- digt Program vil holdes.

Syd Tacoma.

— G. A. Rinnon ligger fremdeles ind paa St. Josephs Hospital. Han er dog i Bedring og vi haaber snart at saa se ham iblandt os igjen. Hans Familie stunder efter at saa ham hjem. Og vor Søndagsskole har savnet hans dygtige Ledelse.

— C. S. Dahl fra Brainerd, Win- nesota, er nogle Dage siden ankom- men. Han skal arbejde ved R. F. Shops. Han kommer fra vor Men- ighed i Brainerd, hvor C. Høngstad nu er Prest. Vi ønsker ham velkom- men og indbyder ham til at slutte sig til vor Menighed og fortsætte Arbei- det i Herrens Tjeneste.

— Mandag Aften den 4de Novem- ber afholdes det maanedlige Menig- hedsmøde hos Martin Berge, 5808 Puget Sound Ave. Alle stemmebe- rettigede bedes om at komme. Mødet begynder kl. 8.

— Søndagsskolen har i den senere Tid været daarligt besøgt fordi vi ik- ke har haft Lærere nok. Nu har vi, Gud ske Lov, atter saaet Lærere saa vi kan drive vor Søndagsskole med Kraft. Vi ønsker alle som før har været med velkomne og haaber at de bringer nye med.

— Der bliver Gudstjeneste Søn- dag den 10de Nov. kl. 3 Eftn. i Kir- ken paa 58de og Puget Sound Ave. Alle er velkomne.

Burlington.

(Ved Post M. A. Christensen.)

Idag skal vi nordover til byen Burlington. Den ligger ved Great Northern Baneu omtrent halveis mellem Stanwood og Vellingham. Der har vi en kjæf liden engelsk Me- nighed, som bejtenes af Pastor Inge- britsen fra Fir. Vi gaar ud fra Se- attles pragtfulde Jernbanestation med

Banconver Limited og følger det vakre Puget Sound. Før vi ved af det er vi i Everett og lidt senere fa- ter vi forbi Stanwood. Jeg maa tænke paa hvorledes for 31 Aar siden man roede i aaben Vaad fra Stan- wood til Seattle. Den nærmeste Jernbane var ved Portland. Gam- le Brue, Reane og asfode Bræklus var mere end en Gang med og styd- sede min Fader til Seattle, hvor han holdt Gudstjeneste i en liden Hall paa Cherry St. og Second Ave, Tænk hvilke Forandringer! Nu fa- rer Toget forbi vakre Suse og store rødmalte Fjæ, alt vidner om Vyl- ke og i mange Tilfælde Velstand. — Men her er vi i Burlington. Byen ligger vassert til. Paa Nordfiden sees en stor Valle — eller rettere et Fjeld. Byens Beliggenhed minder ellers sterkt om Winona i Osten, el- ler Jumeau i Mass. Midt i Byen ligger vor Kirke. Den er simpel, men net og indbydende. Det var under Pastor Rosenwinkels Virke at den blev opført og der er ingen Glæde paa den. Under Gudstjenesten var der en anseelig Forsamling tilstede. Der prædilede over Dagens Euan- gelium og et Offer optoges til Ju- drémisstionen. Det kan nævnes at 2 Raad offrede hver sin Femdalerjed- del. Derfor flere, som bar Raad til det, vilde følge deres Eksempel vilde vi snart have vor Missionskasse i bedre Forfatning. Der var rigtig mange smaa Børn i Kirken og nede ved Døren stod der en Kæffe Baby- Buggles omtrent som Automobilles udenfor et Operabus. Jeg tænkte mig Kulligheden af at der kunde bli- ve en Menigheds skole her. Menighe- den bestaar af danske og tyske Fa- millier og de tyske Lutheranere er al- tid inde for Menigheds skole. Jeg fik hilse paa mange og fik det Ind- tryk at der var Fred og god Fortaa- esse i Menigheden. Vi har nu flere saadanne engelske Menigheder i vort Distrikt, til Eks. San Francisco, Dalland, Genesee, Drilling m. fl. I de fleste af vore gamle Menigheder holdes der regelmæssig engelsk Guds- tjeneste. Af hvilken Betædning det- te Arbejde er vil Jrentiden vise.

Og saa maa „Herald" bringe en venlig Hilsen til vore Menighedsfolk ved Burlington, Mt. Vernon og Fir. Gud velvigne Eder alle!

Epifani.

Søndag den 6te Oktober stedtes Christian Olsen Rønning, en af vort Samfunds gamle Arbejdere, til sit sidste Hvilested her paa Jorden. Dr. Olsen Rønning er født i Stigen paa Sodemarken, Norge, den 20de Feb. 1821 af Forældrene Ole Embretsen Stigen og Eli Tollefsdatter. Allere- de i 18 Aars Alderen begyndte han som Omgangs skolelærer paa Sode- marken, i hvilket Hverv han fortsatte

indtil hun sammen med sin Døster Johanne (født Raftod) i Aaret 1860 udvandrede til Amerika. Her bosatte hun sig i Va Crossie Salley, Wis., hvor hun forsatte den allerede tidlig begyndte Gjærning som Skolelærer og Kirkesanger. Som saadan fangede hun i Past. Johannes Frichs Skole i Va Crossie Salley indtil 1883. Da rejste hun og hans Familie til R. Dakota, hvor hun offer i mange Aar tjente sin Herre som Besøder for de Uge og som Kirkesanger. Hans Virkefelt strakte sig over Barnes County, Johannes Potlows Skole, og Benson County, Past. N. Scudlers Skole. Han fortalte selv hvorledes han i sin Datters Hjem, dengang Mrs. Myhre, nu Mrs. Moen, hos hvem hun boede, drev en "Boarding School." Der var i alt 26 Værelser, af hvilke 6 var saa unge at de maatte hjælpes af og paa med Aladerne. Dog var han og Datteren villige til at opofre sig selv ogsaa paa denne Maade for at undervise disse smaa Værelser i Salighedsvejen. I en Hæftelse har da den Alade opofret sig for Herren som en Gæde for hans Værelse og del ikke for at stifte sig Værelse men for at tjene sin Herre som bedst hun kunde. Han levede og døde fast i Troen paa sin Frelser og vi haaber at han nu er samlet med mange af de udødelige Sjæle for hvem han udpegede Livets Vel.

I 1906 kom han sammen med sin Døster og Datter, Mrs. Moen, til Epokane, hvor han døde den 14. Oktober, 1907. Gud give os mange saadanne troe Sjæle i hans Kirke herude. Maatte vi alle følge disse gode Eksempler paa Ærlighed og Trofasthed ligeoverfor vor Gud, Gud velvillig Chr. O. Mønstings Munde for alle, som fik den Glæde at stifte hans Besejndelse og høre hans gode Besjendelse. "Jeg er lærdig Gud gjøre med mig hvad han vil. Kom snart, Herre Jesus, Kom."

Vor Kirkebygning her i Epokane er nu langt paa Vej og hvis al gaar godt kommer den til at læges i Aaret 1911. Det vil da lette Arbejdet betydeligt at lode egen Kirke. Menigheden venter stadig og alle tager stor Interesse i vor Fremgang. Gud vil nok tjene os alle til sin Ære for os naar vi kun hører hans Vilje og lygger paa ham.

Epokane begynder at blive nok saa meget af et Centrum for Luther College Gutter i Vesten. Foruden Stedets Prest og Past. Goldren er tre andre bosatte her, nemlig C. O. Teisberg '99, som er i Real Citate Forretning, T. M. Drohing '06, Bogholder og A. C. Morkhus '07 med "Epokane Traction Co." J. W. Christoffersen '97 '99 er ogsaa i Omegnen og sees her af og til og S. J. Moen, som irefventerede A. C.

i '80 Aarene driver en Chiefes-Ranch her ved Pura. Beskaffenen til Epokane om J agter eder til Vesten eller til Inland Empire.

Portland.

Prof. og Mrs. Frank Easterdag fra Lincoln, Neb., afslagde Pretekollen et højt Besøg forleden Age. De var paa Hjemsrejse efterat have gjefted flere Steder i Californis og Mexico.

— Past. Prewig skriver Sept. 5: "Kæsternen er slem og store var de og godt var Indholdet. Hjertelig Tak til alle Herre." Alt er vel ved Stationen, siger han. Mrs. Enstedt er nu kommen hjem fra en liden Jerie. Den flære Gud sjæle og besjærme alle vore hjæle i det hæle Nord!

— Kvindeforeningen havde for nogle Dage siden fundet ud, at Mrs. S. Mathisen, en af dem, som har været med i Arbejdet siden hun kom til Pura, og fremdeles er aktiv Medlem, havde en Geburtsdag i vent. I Nøt og Hæle som de da til Hæle, for at gratulere med Dagen. Det var en heldig Overrækkelse. Som et minde om Trofast Samarbejde efterledes en Vand-Storaffel af Kristal med Reflektor. Efter at man havde deltaget i Høstfri Betsætning og hyggelig Passiar gik hver til sit glad og fornøjet over at man havde været med i en saa fornøjetlig og hyggelig Fæst.

Silvana.

Angdomsforeningen afholdt Fæst Lørdag Aften den 11 Oktober. Det bliver Reformationstid og Pastor K. N. Christensen vil holde Tale. Hans Emne vil blive "Om Luther var her I Dag."

Lekanon, Ore.

Age inde i Hjertet af Oregon haaber vi en liden Skare af noriske Mand og Kvinder, som har skabt sig et Hjem, og lever i stadig Talskn. Den laage, som ofte sender sig over Dalene, naar Hjelden op her. Enkelte som hid jar 15—16 Aar tilbage, ande er sluttet ind senere, saa der nu er ca. 12 Familier. De har sluttet sig sammen og dannet en Menighed, Sedoville Co. Væst. Menighed. Og saa denne lille Skare søger at bevare den Afd. de har faaet af Jærdrene. Guds dyrebare Ord. Derfor glæder de sig hwer Gang Guds Ord forlyndes iblandt dem. Og derfor havde de ogsaa sidste Sommer Religionskole, for at de Børa, som Gud har givet dem, kan blive ved Kristus, ligesom de ved Daaben er indvandede i ham.

Men ogsaa her i den friske Fjeldluft finder Døden Vel. Demengang var det Annette Josephine Peterson, som kaldtes bort. Hun var født i Chyenne County, Nebraska den 18 Juli 1888 af Forældrene Ole og An-

drea Peterson. Hun var saaledes ved sin Død lidt over 19 Aar gammel. Den Svadon, som førte hende til Døden, paadrog hun sig ved at pleie en ældre Søster, som døde for et Aar siden af Læring. Hun havde frimodig, i Troen paa sin Frelser, med den Ven, Herren selv har lært os, paa sine Læber, Søndag den 13 Oktober, og stedtes til Hæle paa Menighedens Strampads Lørdag den 17 Oktober. En stor Skare fulgte hende til Graven. Past. White talte i Huset og ved Graven, begge Gange paa Engell, da den største Del af Forsamlingen kun forstod dette Sprog. Forældre, to Prædte og en Søster begræder Tabet af en hjærlig Datter og Søster. Herren være med de efterlodte og give dem den saunde Trøst, som han alene kan give.

Somme Dag indlemmedes i Menigheden ved den hellige Daab Edvin Leonard Veron, yngste Søn af Edan og Elise Paggæ. Herren bevare ham i Daabsvagten indtil Enden.

— En Maade af unge forbereder sig nu ogsaa til Konfirmationen. Gud give dem alle Frimodighed til at besjende sin Tro, og Kraft til at forlæge Djævelen og alt hans Bæsen og alle hans Gjærninger.

H. O. White.

Yang Beach

Første Konfirmation—Konfirmant.

Søndag den 6 Oktober sidstleden havde da ogsaa vi her i Skolehuset en Høstfest, nemlig den første Konfirmation for Omegnen. Vor Konfirmant hedder Conrad A. Gaard, ældste Søn af Mr. og Mrs. A. A. Gaard.

Det er en let Sag for en kristelig opdragen Angdom sammen med Bøner og Kammerater at fremstille sig paa den gamle vante Vis til Konfirmation. Med Bængsel ventet man paa Dagen, glad mødet man frem, freidig gjør man Rede for sin Kristendoms Grundskol, gjenslager Pastorens Løfte og gode Besjendelse og glæder sig til den første Allergang — maasse sammen med Forældre, Søskende og andre friste.

Om alle anderledes er det viselig med saadanne, der opvæst paa flere Steder, hvor de aldrig ser saadant som en Konfirmation for sig, og det meste af hvad de hører, en Daab, Konfirmation og Allergang, er nedsettende, ringegående, jo spottende Snak. Al en paa et saadant Sted melder sig til Forberedelse og lader sig konfirmere. — om saa alene — dertil kræves der en Del kristelig Mod og Sandheds Erkjendelse.

Vor Konfirmant her havde vel neppe lært nogen Konfirmation for sin egen, ialfald ikke saaledes, at det snart stod i hans Grundring. Det gik dog an og det godt. Han vidste det med sig og besjendte det hødeligt, at

ingen kan tjene to Herre, og han fortalte os, hvilken Herre han vilde forægle og hede, og hvilken Herre han vilde elste, tjene og holde sig til alle sine Levedage. Gud hjælp ham der til. Og han skal aldrig angre det gjorte Skridt.

Der er Røster, som har sagt og sger: "I Lutherane binder ved Konfirmation paa eders Væen en saadan forfærdelig Ed, som intet Menneke paa Jorden kan holde!" Vi svarer: Sagen fremtillar sig ikke sig for os. Konfirmationen for os er ingen forfærdelig Ed, ingen guddommelighed Anordning eller Sakrament, ingen en Past, men den er en Gjen-tagelse — Bekrættelse — af Daabens hellige Løfte og gode Besjendelse, hvorved vi med vore Værn giver tilkjænde, at vi vil forlæge — forkaste Djævelen, hans Bæsen og Tjeneste, men vil alene holde os til Gud, hans Veie, Tjeneste og Samfund.

Eller kan nogen ordentligvis blive salig, uden at han — formedelt den fælle som er i Kristus Jesus — bestemt nægter Satan al Udygd og enhver Tjeneste, bestemt sætter sig imod ham og enhver Samfundsforsiddelse med ham, naar han imod, med hele Hjerte, Sjæl og Sind hæler sig indunder Guds verdige, noadige, faderlige Naad og Vilje og med Mundens besjender dette, i sit Vænet vandrer den Vel, der anvises ham i Ordet, Daaben og Kadøeren og saaledes besjendes i Samfundet med sin Frelses Gud? Vi ved ikke af og vil ikke søge efter nogen anden Vel. Uden Daab, Tro og Undervisning kan jo dog ingen ordentligvis i Sandhed sig til Jesus: Du er min, jeg er din! Men Troen, som bor i Hjertet, maa bevæses ved Mundens Besjendelse og Vænetets Handlinger.

Allergangsgudstjeneste havde vi Dagen efter i H. A. Gaards Hus, Gud støtke nu den hjæle Konfirmant, saa han holder fast ved det, han har, at Ingen skal tage hans Årone. Maatte han ikke jantusse, naar Svandere løtke. Na, maatte det hellige Løfte og gode Besjendelse aldrig gaa ham af Mæde, men altid lyse for ham, saa hans første Allergang maa blive en Begyndelse til mangen vellykket Allergang i den jordiske Menighed og en Forberedelse til Samfundets Snullups Kadøere i de besjægtjertes Menighed i Himlen!

Om han end var alene som Graduent fra Skolen ved Lake Boy, og nu atter alene som den første Konfirmant for sin lille Menighed, saa ønsker vi ham paa Fremtidens gode Veie ret mange fortreffelige Kammerater og Medvændere, saaledes haaber vi til næste Aar at kunne hille ham velkommen som Elev ved vort Pacific Lutheran Akademi.

— Den følgende Dag blev Pastor Xavier saa høstlig angrebet af sin

gamle Fiende — Sygdom — at Mr. Ward maatte ledsage ham til Tacoma og standfomt saa ham ind paa Hospital „Fannie Baddock.“ hvor der ved kundig Lægehjælp og god Pleie forundtes ham en snarlig Linderung, saa han efter 6 Dages Ophold her atter kunde komme til sit Hjem, som han kaldte det bedste Sted i Verden, fattede Mod og talte Gud.

Dr. A. P. Johnson,
Kirist Læge.
Kontor: 933 Pacific Avenue
Kontor-Telefon: Blad 101. Residens-Ad. Main 288
Telefon: 761 So. 2 Street.
TACOMA, WASH.

Oplys fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
Bletter paa alle første Klasses Linier

VISELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — Wash.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES - Office Main 196
Residence - Red 3081
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple
Block, 1065 Elk St. Bellingham, Wa.

ROB'T. W. COLLINS
Sells & Wagoner Bldg.,
handler med Real Estate og faste
Landsleiligheder. Laan.
COEUR D'ALENE, IDAHO

S. LARSEN. E. EILERTSEN.
Trommalds Pharmacy
(Kirist Apotek.)
1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.
Tel.: Main 564

Pacific Districts Prester og Menigheder.

Olaf Egers Rald, Cal.
Los Angeles: Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7.45 i Kirken paa 933 E. 27th St. Tog Vernon eller Griffith Ave. Car.

Theo. P. Nestes Rald, Ore.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjernet af 2de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedet; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.

Quincy: Gudstjeneste den første Søndag i Maanedet Kl. 11 Form. Oak Point og Alpha, Washington: Gudstjeneste efter Tillysning.

G. J. Scivills Rald, Wash.
Chinoek ev. luth. Menighed: Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa nord og Aften Kl. 7.30 paa engelsk. Søndagskole Kl. 10 Form.

O. E. Hellefjens Rald, Idaho.
Vor Frelseres Menighed, Genesee: Gudstjeneste som Regel hver anden Søndag Kl. 11 Formiddag. Søndagskole ligedan Kl. 10 Form.

The Eng. Luth. Congregation, Genesee: Gudstjeneste som Regel hver anden Søndag Kl. 3 Efterm. Trefoldigheds Menighed i Clarkston, Wash. og Lewiston: Gudstjeneste 1 Sang i Maanedet. Søndagskole for Gudstjenesten.

Immanuel's Menighed ved Aminah og Rosetta: Gudstjeneste efter Tillysning. Søndagskole hver Sang, der er Gudstjeneste.

Rennewick Menighed, Rennewick, Wash.: Gudstjeneste efter Tillysning.

Prædikenplads ved Joel og Howell: Gudstjeneste efter Tillysning.

G. M. Tjernungels Rald, Wash.
1ste Søndag i hver Maaned: Freeborn, Kl. 11 Formiddag, Stanwood, paa engelsk, Kl. 7.30 Eft. 2den Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Samano, Kl. 3 Efterm. 3die Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Florence, Kl. 3 Efterm. 4de Søndag: Trefoldighed, Kl. 11 Form. Samano, Kl. 3 Efterm. 5te Søndag: Freeborn, Kl. 11 For.

W. H. Parsons Rald, Cal.
Sacramento: Vor Frelseres danske ev. luth. Menighed. Gudstjeneste hver første og tredje Søndag i hver Maaned Kl. 11 Formiddag og 7.30 Aften. 2den og 4de Søndag om Aftenen Kl. 7.30 i Pythian Lodge, Hjernet af 9de og 3 Ejs.

Suisun: Den danske ev. luth. Menighed af Scandia. Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag i Maanedet Kl. 2 Eftermiddag i Scandia Hall, 4 Mill St fra Suisun. Søndagskole Kl. 1.

Livermore: Gudstjeneste efter Tillysning.

Pleasanton: Gudstjeneste efter Tillysning.

Paso Robles: Gudstjeneste efter Tillysning.

San Luis Obispo: Gudstjeneste efter Tillysning.

Tacoma.

Vor Frelseres evang. luth. Kirke a den Norske Synode, Hjernet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvoagn. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9.30 Form.

Ove J. S. Freund, Pastor
1701 So. J. St. Tel.: blad 85

Seattle.
Immanuel's lutheriske Kirke af den Norske Synode, Hjernet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9.45.

H. W. Stab, Pastor.
1619 Minor Ave. Tel.: Main 4438.

H. B. Törrvins Rald, Cal.
Newman: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned Kl. 2 i den tytte lutheriske Kirke. Søndagskole Kl. 1.

Los Banos: Gudstjeneste den 2den Søndag i hver Maaned Kl. 2. Søndagskole Kl. 1.

Stockton: Gudstjeneste den 4de Søndag i hver Maaned Kl. 2.30.

D. Hagors Rald, Ore.
Portland: Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8 i Vor Frelseres stand. evang. lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjernet af E. 10 og Grant Sts. Tog Sellwood, eller W. N., eller W. W. Sporvoagn til E. Grant St. Kelso: Gudstjeneste efter Tillysning.

R. O. Whites Rald, Silverton.
Silverton stand. ev. luth. Menighed: Gudstjeneste paa nord de 3 første Søndage i Maanedet Kl. 11 Form. Gudstjeneste paa engelsk den 1ste og 3die Søndag Aften i Maanedet Kl. 7.30. Ungdomsforeningen møder den anden Søndag Eftermiddag i hver Maaned.

Parlow ev. luth. Menighed: Gudstjeneste den sidste Søndag i hver Maaned; Form. Kl. 10.30 paa nord og Aften Kl. 7.30 paa engelsk. Gudstjeneste den anden Søndag Aften i hver Maaned Kl. 7.30 paa nord.

Sodaville ev. luth. Menighed: Gudstjeneste efter Tillysning.

R. Pedersens Rald, Cal.

Santa Barbara: Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 undtagen den 2den og sidste Søndag i Maanedet, da Gudstjenesten holdes Kl. 7.45 Aften. Kirken ligger paa Hjernet af Bath & First St. Tog Dal Part Car. Tel.: Home 1218.

G. M. Steensruds Rald, Cal.

The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 A. M.; Sunday School at 10 A. M.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 P. M.

S. B. Fastvedts Rald, Oakland, Cal.
St. Pauls English Evangelical Lutheran Church
32nd & Linden Sts.

Gudstjeneste hver Søndag Kl. 11 Formiddag. Søndagskole Kl. 10. Masonic Hall, Fruitvale: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned Kl. 2.30 Eftermiddag. Søndagskole hver Søndag Kl. 2.30 Eftermiddag.

Hayward & Russett: Gudstjeneste hver fjerde Søndag i hver Maaned Kl. 3 Efterm. og Kl. 8 Aften.

Pacific Districts Prester.

- Holter, D. G. Portland, Wash.
- Borg, C. Der 14. November, Shelton, Wa., Wash.
- Worrel, J. Shelton, Wash.
- Worrel, J. Der 11. November, Shelton, Wash.
- Borg, C. Der 2 og 11. November, Shelton, Wash.
- Worrel, J. C. Der 12 og 13. November, Shelton, Wash.
- Worrel, J. C. Der 14 og 15. November, Shelton, Wash.
- Worrel, J. C. Der 16 og 17. November, Shelton, Wash.
- Worrel, J. C. Der 18 og 19. November, Shelton, Wash.
- Worrel, J. C. Der 20 og 21. November, Shelton, Wash.
- Worrel, J. C. Der 22 og 23. November, Shelton, Wash.
- Worrel, J. C. Der 24 og 25. November, Shelton, Wash.
- Worrel, J. C. Der 26 og 27. November, Shelton, Wash.
- Worrel, J. C. Der 28 og 29. November, Shelton, Wash.
- Worrel, J. C. Der 30. November, Shelton, Wash.

Office Phone Red. 238
Residence Phone Red 808
F. J. LEE
PHOTOGRAPHER
535 COMMERCE ST.
Cor. Jefferson Ave
TACOMA — WASH.

BEN WILLARD
Underta'er and licensed
Embalmer
STANWOOD — WASH.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD — WASH.

Se paa den lyse røde Lap.

Parkland Nyheder.

—Luthers Fødselsdag fejres i Parkland Mandag den 11te November. Forretningen begynder paa Forniddag klokken halv 11 med Prædiksen og Sang. Derefter serveres Middag til rimelig Pris. Paa Eftermiddagen holder Kvindeforeningen Udvalg af færdigsjede Sager. Om Beiret er gunstigt holdes denne Fests i Kirkens „Basement.“

Kettekse.

I Notisen i sidste Nr. om at Luthers Fødselsdag skal fejres i Parkland, staar Mandag den 16de Nov. skal være Mandag den 11te.

En Del af Kvitteringene i sidste Nr. fra Børnehjemmet i Parkland har staaet i Bladet før.

Til Indremissionen.

Bed Past. M. A. Christensen	Differ i Burlington Co.	Luth. Mgd. Past. S. In- britsons kald.	\$27.00
Confirmation's Skole i Long Branch, Wash., ved Past. R. P. Xavier			6.50
Fra Mrs. Kane Williams af Zanmuel Mgd. Lawrence, Wash., ved Past. D. Forge			2.00
			\$35.50

Du sparer fra 25c til 50c paa
hvert Par Sho, om
du kjøber hos Smith Henriksen Shoe
Company, 936 Pacific Ave. Tacoma.
Norstales. Pænn „Herald“.

Gaa til

Hirsch,

Den gamle erfarne Apoteker fra Norge
med dets Doktor Recepter samt for norske
kønslige Mediciner af alle Slags—saa-
som: Hofmandraaber, Rafia-
draaber, Nigabalsom etc.

Apotekerens er altid villig til at give
Raad om Sundhed

Født Ordres ekspederes pr. Dagsavisende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1st Ave. N. Pike Street
Seattle, Wash.

Lutherist Pilgrim-Gud
No. 8 State St., New York.

Konfirmations Gud bog har nye bindingsstik for Kongra-
ser, Børns Office.

**Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Rejsende.**

Pastor E. Petersen, Emigrantmission-
nær, træffes i Pilgrim-Gud og
haar Emigranterne til med
Raad og Daad.

Holt, som kommer fra B. en. Fjærrer med Holt
Line Street car til B. en.

**PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE**
516 So. Hill St.
Liggeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal
Kvæstlige Priser. God Betjening. Moderne i alle
Densender. Hotel og Cafe under samme Distributions
P. P. PAULSEN, Prop.

Med. Tel. Ballarb 459. Rentes Tel. Ballarb 459.

W. T. Christensen,
Norsk Læge og Kirurg.
Rotesand: 11-12 Storm. 3-4 Gennem.
Room 1 og 2 Alwood Bldg., Ballarb Bn.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Dept
Transients a Specialty
Free baths.

W. & E. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

O

Skibe efter den Bedste af Hælleferinger
Rord. Udfærdiger, Hælleferinger, Tøbellet-
ter, Salmestander, Kæber, Værbekke
og Rirfjelle. Skibe med et al.

Scandinavianist
Begravelsesbureau
C. O. LYNN.
Telefon Main 1733.
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

BANK of STANWOOD
GENERAL BANKING BUSINESS
... Drafts on all parts of the world...
Stanwood, Wash.

Alterbilleder. Portraetter og Kvæstlige
materier af alle Slags
indlagt. Alt Arbejde garanteret. 17 Nord Station.
De bedste Kvaliteter leveres. Skriv eller Katalog til
Herne Berger, Kirtist.
544 Wash. Str., - Portland, Oreg.

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.
Rotesand: 10-12 Storm., 2-4 Gennem. 7-9 Efter
Rentes:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4406, - 7285

Boghandel.

Vi tilbyder os at anbefale vort god
Udvalg af norske og danske Bøger. Vor
Katalog med et Tillæg sendes postfrit til
enhver paa Iskrænder. Det behøvs be-
merket, at dette Tillæg indeholder en
Liste over engelske Bøger, samt en Liste
over Bøger, som vi har tilføjet siden 1905.

Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.
eller
416 3rd Ave., S., Minneapolis, Minn.

Attend

The Pacific Lutheran Academy

and

Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

DRS. ROBERTS, DOERFER
AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash
Tel. James 1716

Lien's Pharmacy
Scandinavian Apoteker.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter expederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Hildebrand & Gor,
Folger Bøger, "Vindens", "Hug", "Blotting".
Genre, 2de og 3de, 4de, 5de. De kjøber, sal-
ger og bytter Bøger.
67 Commercial St., Victoria, Ore.

Har Di været i PARKLAND?

Det er den peneste lille By nær Tacoma. Kun 27 Minutters
Kjøretur fra Centrum af Byen, med moderne Street car. Her kan
de kjøbe pene billige

LOTTER FRA \$10.00 OP

paa gode Vilkaar. Jordbunden er god og Vandet uovertræffeligt.
Der er Kirker, Skoler, Butikker og Postaabneri paa Pladsen.
De kan nyde Landets Frihed med Byens Bekvemmeligheder.
Kom og lad os vise dem Eiendommen.
Skriv efter illustreret Bog.

NATIONAL LAND CO.
Tacoma, Wash. 422 California Bldg